

Súd: Okresný súd Lučenec
Spisová značka: 13Csp/24/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6118361179
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 06. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Šulaj
ECLI: ECLI:SK:OSLC:2019:6118361179.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Lučenec sudcom JUDr. Jánom Šulajom v spore žalobcu: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava - Staré Mesto, IČO: 35 807 598, v zastúpení JUDr. Katarína Hegedúšová, advokátka, so sídlom Majerníkova 3479/3A, 841 05 Bratislava - Karlova Ves, IČO: 42 185 190 proti žalovanému: R. J., narodená XX.XX.XXXX, trvale bytom V. I. XXXX/X, XXX XX K., doručovacia adresa: Y. XX, XXX XX K., štátny občan SR, v konaní o zaplatenie 398,33 € s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaná je **p o v i n n á** zaplatiť žalobcovi istinu 398,33 € s úrokom z omeškania vo výške 13 % ročne zo sumy 398,33 € od 16.07.2003 do zaplatenia, všetko v lehote troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Žaloba v časti o zaplatenie 13 % úroku z omeškania ročne zo sumy 398,33 € od 18.02.2003 do 15.07.2003 sa **z a m i e t a**.

III. Žalovaná je **p o v i n n á** nahradiť žalobcovi trovy konania v celosti, vo výške ako bude rozhodnuté osobitným uznesením vyšším súdnym úradníkom.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou zo dňa 28.10.2018 domáhal zaplatenia sumy 398,33 € s príslušenstvom od žalovaného, pričom uviedol, že na základe Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXX zo dňa 15.01.2003 žalobca, ako veriteľ, poskytol žalovanému, ako dlžníkovi, úver vo výške 398,33 €, ktorý sa žalovaný zaviazal vrátiť spolu s celkovými nákladmi spojenými s úverom. Vzhľadom na to, že žalovaný neplnil riadne a včas svoj záväzok v zmysle uzatvorenej zmluvy o spotrebiteľskom úvere, stal sa jeho dlh splatným, a to dňom 17.02.2003. Žalobca vyzýval žalovaného na úhradu jeho záväzku prostredníctvom upomienok zasielaných formou SMS správ alebo emailov. Na upomienky žalovaný nereagoval, telefonicky sa s ním nepodarilo skontaktovať. Žalovaný bol výzvou zo dňa 24.10.2018 vyzvaný na zaplatenie nároku. Žalovaný neuhradil ku dňu podania návrhu žiadnu sumu. Žalobca si v zmysle § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka a nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. v znení neskorších predpisov uplatňuje voči žalovanému zákonný úrok z omeškania.

2. Žalovaný od žalobcu prevzal poskytnuté peňažné prostriedky v hotovosti dňa 15.01.2003, t.j. v deň podpisu zmluvy. Prevzatie poskytnutého úveru (peňažných prostriedkov) potvrdil žalovaný svojím podpisom na samotnej zmluve. Žalovaný žalobcovi nepoukázal ani čiastočnú úhradu, pričom z uvedeného vyplýva, že ku dňu vyhotovenia tohto vyjadrenia peňažný záväzok žalovaného z titulu tejto úverovej zmluvy nebol splnený vôbec, t.j. ani len čiastočne. Žalobca sa svojím návrhom domáha vrátenia samotnej istiny poskytnutého úveru. Zákonný úrok z omeškania si žalovaný uplatňuje tak ako bolo uvedené v žalobnom návrhu od 18.02.2003, t.j. po splatnosti pohľadávky žalobcu. V zmluve o úvere sa zmluvné strany dohodli, že žalovaný je povinný uhradiť poskytnutý úver v 13 dvojtýždňových

splátkach počnúc dňom 29.01.2003. V zmysle čl. 4 Všeobecných obchodných podmienok poskytnutia úveru, ktoré tvorili prílohu samotného návrhu sa zmluvné strany dohodli, že v prípade, že dlžník neuhradí včas dve po sebe idúce splátky, prípadne uhradí len časti splátok, stáva sa celý dlh splatný okamžite.

3. Okresný súd Banská Bystrica v upomínacom konaní vydal dňa 22.11.2018 platobný rozkaz pod sp. zn. 14Up/819/2018, ktorým zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 398,33 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 130 ročne zo sumy 398,33 € od 18.02.2003 do zaplataenia a náhradou trov konania vo výške 94,68 €.

4. Žalovaný podal voči platobnému rozkazu odpor dňa 17.12.2018, ktorý bol upomínaciemu súdu doručený dňa 18.12.2018, v ktorom uviedol, že súd pochybil a neoveril si pravdivosť tvrdení a skutočností uvedených žalobcom, nakoľko na zmluve o úvere, ktorá bola žalovanému doručená je uvedený ako dlžník F. E.. Žalovaný ďalej v odpore uviedol, že si nie je vedomý žiadnych finančných podlžností a z toho titulu vyplývajúcich finančných plnení voči žalobcovi.

5. Žalobca sa k odporu žalovaného vyjadril písomným podaním, v ktorom uviedol, že na základe Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXX zo dňa 15.01.2003 žalobca, ako veriteľ, poskytol žalovanému, ako dlžníkovi, úver vo výške 398,33 €, ktorý sa žalovaný zaviazal vrátiť spolu s celkovými nákladmi spojenými s úverom. Vzhľadom na to, že žalovaný neplnil riadne a včas svoj záväzok v zmysle uzatvorenej zmluvy úvere, stal sa jeho dlh splatným, a to dňom 17.02.2003. Žalobca vyzýval žalovaného na úhradu jeho záväzku prostredníctvom upomienok zasielaných formou SMS správ alebo emailov. Žalobca si v zmysle § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka a nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. v znení neskorších predpisov uplatňuje voči žalovanému zákonný úrok z omeškania. Nie je teda pravdivé tvrdenie žalovaného, že nemá žiadne finančné podlžnosti voči žalobcovi. Zmluvu v čitateľnejšej forme žalobca prikladá.

6. Súd vykonal vo veci dokazovanie prečítaním zmluvy o úvere čl. 15, všeobecných podmienok poskytnutia úveru čl. 16, výzvy na úhradu čl. 17, zmluvy o úvere čl. 29 a zistil tento skutkový stav:

7. Zmluva o úvere predložená upomínaciemu súdu žalobcom dňa 28.10.2018 (čl. 15) bola uzatvorená s dlžníkom F. E. a nie so žalovaným R. J..

8. Písomným podaním zo dňa 24.10.2018 (čl. 17) označeným ako „Výzva na úhradu“ vyzval žalobca žalovaného k úhrade istiny vo výške 398,33 € spolu s 13 % úrokom z omeškania ročne od 18.02.2003 do zaplataenia vo výške 812,64 €, t.j. celkom 1.210,97 € v lehote 3 dní pod variabilným symbolom 6061224.

9. Žalobca vo vyjadrení sa k odporu súdu predložil Zmluvu o úvere č. XXXXXXXX, ktorá bola uzatvorená s dlžníkom R. J. (žalovaným). V zmysle predmetnej zmluvy žalobca poskytol žalovanému úver v sume 12.000,- Sk (398,33 €), ktorý sa žalovaný zaviazal žalobcovi vrátiť spolu s poplatkom vo výške 6.590,- Sk (218,74 €), t.j. celkovo zaplatiť čiastku 18.590,- Sk (617,07 €). Žalovaný sa zaviazal splatiť dlh v 13 dvojtyždňových splátkach po 1.430,- Sk (47,467 €), počnúc od 29.01.2003.

10. Podľa § 497 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka (ďalej len „ObZ“) v znení ku dňu 15.01.2003, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

11. Podľa § 502 ods. 1 ObZ v znení ku dňu 15.01.2003, od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Ak úroky nie sú takto určené, je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. Ak strany dojednávajú úroky vyššie než prípustné podľa zákona alebo na základe zákona, je dlžník povinný platiť úroky v najvyššie prípustnej výške.

12. Podľa § 503 ods. 1 ObZ v znení ku dňu 15.01.2003, záväzok platiť úroky je splatný spolu so záväzkom vrátiť použité peňažné prostriedky. Ak lehota na vrátenie poskytnutých peňažných prostriedkov je dlhšia ako rok, sú úroky splatné koncom každého kalendárneho roka. V čase, keď sa má vrátiť zvyšok poskytnutých peňažných prostriedkov, sú splatné aj úroky, ktoré sa ho týkajú.

13. Podľa § 503 ods. 2 ObZ, v znení ku dňu 15.01.2003 ak sa poskytnuté peňažné prostriedky majú vrátiť v splátkach, sú v deň splatnosti každej splátky splatné aj úroky z tejto splátky.

14. Podľa § 504 ObZ v znení ku dňu 15.01.2003, dlžník je povinný vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky v dojednanej lehote, inak do jedného mesiaca odo dňa, keď ho o ich vrátenie veriteľ požiadal.

15. Podľa § 506 ObZ v znení ku dňu 15.01.2003, ak je dlžník v omeškaní s vrátením viac než dvoch splátok alebo jednej splátky po dobu dlhšiu ako tri mesiace, je veriteľ oprávnený od zmluvy odstúpiť a požadovať, aby dlžník vrátil dlžnú sumu s úrokmi.

16. Podľa § 2 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov v znení ku dňu 15.01.2003, na účely tohto zákona sa rozumie

a) spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky alebo v inej právnej forme,

b) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom,

c) celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úroku a poplatkov, ktoré sú spojené s poskytnutím spotrebiteľského úveru, s výnimkou

1. sankcií uplatnených veriteľom voči spotrebiteľovi za nesplnenie záväzku uvedeného v zmluve o spotrebiteľskom úvere,

2. poplatkov, ktoré je spotrebiteľ povinný zaplatiť pri kúpe tovaru alebo služby okrem kúpnej ceny tovaru alebo kúpnej ceny služieb,

3. poplatkov za prevod peňažných prostriedkov a za udržiavanie účtu určeného na získanie platieb na úhradu spotrebiteľského úveru, platenia úroku a iných poplatkov s výnimkou prípadov, keď spotrebiteľ nemá možnosť výberu veriteľa a tieto poplatky sú neprímerane vysoké v porovnaní s obvyklými poplatkami za obdobné úvery. To sa nevzťahuje na poplatky za vyberanie takýchto úhrad alebo platieb bez ohľadu na to, či sa vykonávajú v hotovosti alebo inak,

4. členských príspevkov pre profesijné a záujmové združenia alebo skupiny,

5. poplatkov za poistenie alebo záruky okrem tých poplatkov, ktoré sú určené na zabezpečenie platby veriteľovi v prípade smrti, invalidity, choroby alebo nezamestnanosti spotrebiteľa v sume rovnakej alebo menšej, ako je celková výška spotrebiteľského úveru, úroku a poplatkov, ktoré musia byť určené veriteľom ako podmienka poskytnutia spotrebiteľského úveru,

d) ročnou percentuálnou mierou nákladov sadzba, ktorá sa aplikuje na výpočet podľa prílohy tohto zákona z hodnoty celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom a výšky poskytnutého spotrebiteľského úveru,

e) poplatkami akákoľvek platba, ktorú je spotrebiteľ povinný zaplatiť veriteľovi pri poskytnutí úveru, okrem úrokov.

17. Podľa § 4 ods. 1 zákona č. 258/2001 Z.z. v znení ku dňu 15.01.2003, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná.

18. Podľa § 4 ods. 2 zákona č. 258/2001 Z.z. v znení ku dňu 15.01.2003, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí obsahuje najmä

a) sumu, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov; ak je to možné, treba uviesť aj súčet týchto platieb s upozornením na možnosť účtovania kompenzácie ušlých výnosov, ak veriteľ chce túto možnosť využiť,

b) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje,

c) cenu tovaru alebo poskytnutej služby,

d) identifikáciu vlastníka, ak vlastníctvo neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva spotrebiteľom,

e) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,

f) meno a adresu spotrebiteľa,

g) ročnú percentuálnu mieru nákladov; ak nie je uvedená, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov,

h) podmienky závislé od objektívnych skutočností, pri ktorých splnení môže byť upravená ročná percentuálna miera nákladov,

i) výpočet nákladov uvedených v § 2 písm. c), ktoré neboli zahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov; ide o určenie podmienok, za ktorých musí spotrebiteľ zaplatiť zvýšené náklady. Uvedie sa výška týchto nákladov, spôsob výpočtu alebo čo najpresnejší odhad.

19. Podľa § 4 ods. 3 zákona č. 258/2001 Z.z. v znení ku dňu 15.01.2003, zmluva ďalej obsahuje

- a) oprávnenia spotrebiteľa na zníženie nákladov na spotrebiteľský úver pri jeho splatení pred lehotou splatnosti podľa § 6,
- b) sankcie za porušenie zmluvy,
- c) podmienky, za ktorých možno použiť zmenu alebo šek,
- d) spôsob zániku záväzku zo zmluvy.

20. Podľa § 4 ods. 5 zákona č. 258/2001 Z.z. v znení ku dňu 15.01.2003, od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

21. Podľa § 5 zákona č. 258/2001 Z.z. v znení ku dňu 15.01.2003, ak bol spotrebiteľský úver poskytnutý na zakúpenie tovaru alebo poskytnutie služby, veriteľ je oprávnený od zmluvy odstúpiť, ak je spotrebiteľ v omeškaní jednej splátky za časové obdobie dlhšie ako tri mesiace alebo dvoch splátok.

22. Podľa § 565 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“) v znení ku dňu 15.01.2003, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

23. Podľa § 517 ods. 1 OZ v znení ku dňu 15.01.2003, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

24. Podľa § 517 ods. 2 OZ v znení ku dňu 15.01.2003, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

25. Podľa § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení ku dňu 15.01.2003, výška úrokov z omeškania je dvojnásobok diskontnej sadzby určenej Národnou bankou Slovenska platnej k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

26. Žalovaná v odpore voči platobnému rozkazu vydanému Okresným súdom Banská Bystrica pod sp. zn. 14Up/819/2018 namietala, že zmluva o úvere, ktorú predložil žalobca korešponduje s dlžníkom F. E. a ku dňu podania odporu, t.j. k 17.12.2018 si nie je vedomá žiadnych finančných povinností a z tohto titulu vyplývajúcej finančných voči žalobcovi v upomínacom konaní. V rámci vyjadrenia voči odporu žalobca predložil Zmluvu o úvere zo dňa 15.01.2003 s dlžníčkou R. J., identickou so žalovanou, korešpondujúcou skutkovým tvrdeniam obsiahnutým v žalobe. Žalovaná sa k vyjadreniu žalobcu k odporu ani k predmetnej Zmluve o úvere zo dňa 15.01.2003, ktorá bola uzatvorená s jej osobou nevyjadrila napriek tomu, že uznesením č.k. 13Csp/24/2019 - 33 zo dňa 14.03.2019 bola na takéto vyjadrenie vyzvaná. Z uvedených dôvodov súd preto vychádzal zo Zmluvy o úvere č. XXXXXXXX zo dňa 15.01.2003, z ktorej je zrejmé, že veriteľ POHOTOVOSTĚ, s.r.o., Bratislava poskytol dlžníčke R. J. úver vo výške 12.000,- Sk (398,33 €), ktorý sa táto zaviazala splácať v 13-tich dvojtyždenných splátkach po 1.430,- Sk (47,47 €), počnúc dňom 29.01.2003. Predmetnú zmluvu súd posúdil ako zmluvu bezúročnú a bezpoplatkovú s poukazom na zákonné ustanovenie § 4 ods. 2 písm. g) zákona č. 258/2001 Z.z. v znení ku dňu podpisu zmluvy, nakoľko v zmluve absentuje vyjadrenie ročnej percentuálnej miery nákladov. Žalobca si však podanou žalobou, keďže tvrdil, že žalovaná z predmetnej úverovej zmluvy neuhradila žiadnu čiastku, uplatnil plnenie vo výške poskytnutej sumy 398,33 € čo korešponduje bezúročnosti a bezpoplatkovosti a v tejto výške preto súd mu istinu aj priznal.

27. Žalobca si uplatnil taktiež právo na úrok z omeškania z istiny 398,33 € od 18.02.2003 do zaplatenia, pričom tvrdil, že žalovaná neplnila riadne a včas svoj záväzok v zmysle uzatvorenej zmluvy

o spotrebiteľskom úvere, preto sa jej dlh stal splatným 17.02.2003. Žalovaná nenamietala a ani nespochybnila v konaní, že istinu vo výške 398,33 € (12.000,- Sk) neuhradila. Zo strany žalobcu však nedošlo žiadnym spôsobom k preukázaniu jeho tvrdenia z akého dôvodu k zosplatneniu dlhu a najmä akým spôsobom došlo ku dňu 17.02.2003, keďže žiadny úkon, z ktorého by mimoriadne zosplatnenie dlhu malo vyplývať súdu nepredložil. Výzva zo dňa 24.10.2018 (č.l. 17) nespĺňa náležitosti zosplatnenia pohľadávky, nie je zrejmé pre ktorú splátku eventuálne veriteľ mal zosplatiť, ak by vyzýval na zaplatenie celého dlhu, taktiež nie je zrejmé či tento úkon sa do dispozičnej sféry dlžníka (žalovanej) dostal pričom úkon bol učený dňa 24.10.2018 a posledná splátka v zmysle uzatvorenej zmluvy o spotrebiteľskom úvere bola splatná dňa 15.07.2003, teda tento úkon nemohol založiť zosplatnenie celého dlhu ku dňu 17.02.2003 ako to žalobca uvádzal. Samotný úver je síce bezúročný a bezpoplatkový, avšak samotná zmluva o úvere je zmluvou platnou, má súd za to, že s celou sumou 398,33 € sa mohla žalovaná dostať do omeškania až po splatnosti 13-tej splátky dňa 15.07.2003. Z uvedeného dôvodu súd preto priznal úrok počnúc dňom nasledujúcim po splatnosti poslednej splátky a žalobu v časti úroku z omeškania prevyšujúceho, keďže s celou sumou sa žalovaná do omeškania nedostala počnúc 18.02.2003 zamietol.

28. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

29. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

30. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

31. Žalobca bol v konaní úspešný, nakoľko neúspech predstavuje len časť uplatneného príslušenstva, súd mu preto priznal právo nárok na náhradu trov konania od žalovaného v celosti. O výške náhrady trov konania súd rozhodne po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej samostatným uznesením.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie, ktoré sa podáva v lehote 15 dní odo dňa doručenia písomného vyhotovenia rozsudku, prostredníctvom Okresného súdu Lučenec, Ulica Dr. Herza 14, 984 37 Lučenec na Krajský súd Banská Bystrica, a to písomne.

Odvolanie je potrebné predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde, a aby každá strana sporu dostala jeden rovnopis odvolania. Ak strana sporu nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jej trovy.

Podľa § 363 Civilného sporového poriadku, v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 Civilného sporového poriadku, rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 Civilného sporového poriadku, odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 Civilného sporového poriadku, odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 Civilného sporového poriadku, odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 Civilného sporového poriadku, prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

a) sa týkajú procesných podmienok,

b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,

c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo

d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Podľa § 367 ods. 1 Civilného sporového poriadku, ak podá ten, kto je na to oprávnený, včas odvolanie, nenadobúda rozhodnutie právoplatnosť, dokiaľ o odvolaní právoplatne nerozhodne odvolací súd.

Podľa § 367 ods. 2 Civilného sporového poriadku, ak sa rozhodlo o niekoľkých právach so samostatným skutkovým základom alebo ak sa rozhodnutie týka niekoľkých subjektov a ide o samostatné spoločenstvo podľa § 76 a odvolanie sa výslovne vzťahuje len na niektoré práva alebo na niektoré subjekty, nie je právoplatnosť výroku, ktorý nie je napadnutý, odvolaním dotknutá. To neplatí, ak od rozhodnutia o napadnutom výroku závisí výrok, ktorý odvolaním nebol výslovne dotknutý, alebo ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu.

Podľa § 367 ods. 3 Civilného sporového poriadku, právoplatnosť ostatných výrokov nie je dotknutá ani vtedy, ak odvolanie smeruje len proti výroku o trovách konania, o príslušenstve pohľadávky, o jej splatnosti alebo o predbežnej vykonateľnosti.

Podľa § 368 Civilného sporového poriadku, osoba oprávnená podať odvolanie sa môže odvolania vzdať. Vzdať sa odvolania možno len voči súdu, a to až po vyhlásení rozhodnutia.

Podľa § 369 ods. 1 Civilného sporového poriadku, dokiaľ o odvolaní nebolo rozhodnuté, možno ho vziať späť. Ak odvolateľ vzal odvolanie späť, nemôže ho podať znova.

Podľa § 369 ods. 2 Civilného sporového poriadku, ak odvolateľ vezme odvolanie späť, právoplatnosť napadnutého rozhodnutia nastane, ako keby k podaniu odvolania nedošlo. Lehoty, ktoré majú plynúť od právoplatnosti napadnutého rozhodnutia, plynú v takom prípade od právoplatnosti uznesenia o zastavení odvolacieho konania.

Podľa § 369 ods. 3 Civilného sporového poriadku, ak sa odvolanie, o ktorom nebolo rozhodnuté, vzalo späť, odvolací súd odvolacie konanie zastaví.

Podľa § 369 ods. 4 Civilného sporového poriadku, ak sa odvolanie vzalo späť sčasti, použijú sa ustanovenia predchádzajúcich odsekov primerane.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.